YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
4 päivänä kesäkuuta 2003 *

Asiassa T-224/99,

The European Council of Transport Users ASBL, kotipaikka Bryssel (Belgia),

The Freight Transport Association Ltd, kotipaikka Tunbridge Wells (Yhdistynyt kuningaskunta),

Association des utilisateurs de transport de fret (AUTF), kotipaikka Pariisi (Ranska), ja

Industriförbundet, kotipaikka Tukholma (Ruotsi),

edustajanaan M. Clough, QC, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään R. Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukevat

Atlantic Container Line AB, kotipaikka Göteborg (Ruotsi),

Hapag-Lloyd AG, kotipaikka Hampuri (Saksa),

Mediterranean Shipping Company SA, kotipaikka Genève (Sveitsi),

A. P. Møller-Mærsk Line, kotipaikka Kööpenhamina (Tanska),

Nippon Yusen Kaisha, kotipaikka Tokio (Japani),

Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), ja

P & O Nedlloyd Container Line Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajinaan solicitor J. Pheasant ja solicitor M. Levitt,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, josta ilmoitettiin kantajille 6.8.1999 päivätyllä kirjeellä ja jossa se on katsonut, että sillä ei ole vakavia epäilyksiä kilpailusääntöjen soveltamisesta rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1017/68 (EYVL L 175, s. 1) 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, Trans-Atlantic Conference Agreementin (TACA) tarkistetun version osalta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Kilpailusääntöjen soveltamisesta rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 19 päivänä heinäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1017/68 (EYVL L 175 s. 1) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tätä asetusta sovelletaan rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä yhtäältä kaikkiin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena tai seurauksena on kuljetusmaksujen ja -ehtojen vahvistaminen, kuljetuspalvelujen tarjonnan rajoittaminen tai valvonta, kuljetusmarkkinoiden jakaminen, teknisten parannusten tai teknisen yhteistyön toteuttaminen taikka kuljetuskaluston tai -tarvikkeiden yhteisrahoitus tai -hankinta, jos nämä toimet välittömästi liittyvät kuljetuspalvelujen tarjoamiseen ja ovat tarpeen 4 artiklassa tarkoitetun maantie- tai sisävesiliikenteen yritysryhmittymän yhteisesti järjestämien palvelujen kannalta, ja toisaalta määräävän markkina-aseman väärinkäyttöön kuljetusmarkkinoilla. Säännöksiä sovelletaan myös kuljetuksiin liittyvien palvelujen tarjoajien toimiin, joilla on jokin edellä mainittu tarkoitus tai seuraus."

2 Asetuksen N:o 1017/68 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jollei 3—6 artiklasta muuta johdu, yhteismarkkinoille soveltumattomia ja kiellettyjä ovat ilman, että siitä täytyy etukäteen tehdä päätöstä, sellaiset yritysten väliset sopimukset, yritysten yhteenliittymien päätökset sekä yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu yhteismarkkinoilla estyy, rajoittuu tai vääristyy, ja erityisesti sellaiset sopimukset, päätökset ja menettelytavat:

a) joilla suoraan tai välillisesti vahvistetaan kuljetusmaksuja ja -ehtoja tai muita kauppaehtoja;

— — "

3 Asetuksen N:o 1017/68 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Taannehtivin vaikutuksin voidaan julistaa, että 2 artiklassa tarkoitettu kielto ei koske:

— yritysten välistä sopimusta tai yritysten välisten sopimusten ryhmää,

— yritysten yhteenliittymän päätöstä tai yritysten yhteenliittymien päätösten ryhmää taikka,

— yhdenmukaistettua menettelytapaa tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmää,

joka osaltaan:

— parantaa kuljetuspalvelujen laatua,

— edistää kuljetustarpeiden tyydyttämistä jatkuvasti ja pysyvästi markkinoilla, joilla tarjonta ja kysyntä vaihtelevat ajoittain huomattavasti,

— lisää yritysten tuottavuutta taikka

— edistää teknistä tai taloudellista kehitystä

ja samalla ottaa kohtuullisesti huomioon kuljetuspalvelujen käyttäjien tarpeet:

a) asettamatta asianomaisille kuljetusyrityksille rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi ja

b) antamatta näille yrityksille mahdollisuutta poistaa kilpailua kyseisten kuljetusmarkkinoiden merkittävältä osalta."

4 Asetuksen N:o 1017/68 11 artiklan 4 kohdan mukaan, "jos komissio saamansa valituksen johdosta tai omasta aloitteestaan toteaa, että sopimus, päätös tai yhdenmukaistettu menettelytapa on 2 ja 5 artiklan säännösten mukainen, komissio tekee 5 artiklassa tarkoitetun päätöksen. Päätöksessä ilmoitetaan sen voimaantulopäivä. Tämä päivä voi olla päätöksentekopäivää aikaisempi".

5 Asetuksen N:o 1017/68 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Yritykset ja yritysten yhteenliittymät, jotka haluavat, että 5 artiklaa sovelletaan 2 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden osapuolia ne ovat, voivat tehdä hakemuksen komissiolle.

2. Jos komissio katsoo, että hakemukseen voidaan suostua, ja sillä on kaikki tarvittava aineisto, eikä kyseistä sopimusta, päätöstä tai yhdenmukaistettua menettelytapaa vastaan ole ryhdytty toimiin 10 artiklan nojalla, se julkaisee mahdollisimman pian *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiivistelmän hakemuksesta ja kehottaa kaikkia niitä ulkopuolisia henkilöitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa komissiolle 30 päivän kuluessa. Julkaisemisessa on otettava huomioon yritysten oikeutetut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta.

3. Jollei komissio 90 päivän kuluessa päivästä, jona julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* on tapahtunut, ilmoita hakijoille, että on vakavia epäilyjä siitä, voidaanko 5 artiklaa soveltaa, sopimusta, päätöstä tai yhdenmukaistettua menettelytapaa on, siltä osin kuin se vastaa hakemuksessa annettua kuvausta, pidettävä vapautettuna kiellosta jo kuluneena aikana ja enintään kolmen vuoden ajan siitä, kun julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* on tapahtunut.

Jos komissio 90 päivän määräajan jälkeen mutta ennen kolmen vuoden määräajan päättymistä toteaa, että edellytyksiä 5 artiklan soveltamiselle ei ole, se tekee päätöksen, jossa julistetaan, että 2 artiklassa tarkoitettua kieltoa on noudatettava. Tällainen päätös voi olla taannehtiva, jos asianosaiset ovat antaneet puutteellisia tietoja tai jos ne käyttävät väärin 2 artiklasta tehtyä poikkeusta.

4. Jos komissio 90 päivän määräajan kuluessa tekee hakijoille 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen, komissio tutkii, täyttyvätkö 2 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset.

Jos komissio toteaa, että 2 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät, se tekee 5 artiklassa tarkoitetun päätöksen. Päätöksessä ilmoitetaan sen voimaantulopäivä. Tämä päivä voi olla päätöksentekopäivää aikaisempi."

6 Neuvosto antoi 22.12.1986 asetuksen N:o 4056/86 [EY 81] ja [EY 82] artiklan soveltamista meriliikenteeseen koskevat yksityiskohtaiset säännöt (EYVL L 378, s. 4).

7 Asetuksen N:o 4056/86 12 artiklassa säädetään vastaavasta vastustusmenettelystä kuin mitä asetuksen N:o 1017/68 12 artiklassa on säädetty. Näiden säännösten mukaan, jollei komissio 90 päivän kuluessa päivästä, jona hakemus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, ilmoita ilmoituksen tehneille osapuolille, että on vakavia epäilyjä siitä, voidaanko EY 81 artiklan 3 kohtaa soveltaa, sopimusta on pidettävä vapautettuna kiellosta asetuksen N:o 1017/68 mukaisesti enintään kolmen vuoden ajan (siltä osin kuin on kyse maakuljetusten kilpailunrajoituksista) ja asetuksen N:o 4056/86 mukaisesti enintään kuuden vuoden ajan (siltä osin kuin on kyse muusta kuin asetuksen 3 artiklan ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan kuuluvasta merikuljetusten kilpailunrajoituksesta).

Tosiseikat

8 Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA) on eräiden linjaliikennettä harjoittavien merikuljetusyhtiöiden solmima sopimus niiden toiminnan harjoittamistavoista. Sopimus koskee konttikuljetuspalveluita Pohjois-Euroopan (Bayonnesta pohjoiseen sijaitsevien satamien kautta liikennöity osa Eurooppaa) ja Yhdysvaltojen välisillä suorilla linjoilla. Sopimuksessa sovitaan muun muassa TACA:n jäsenten merikuljetuspalvelujen yhteisestä hinnoittelusta.

9 Esillä olevassa asiassa kyseessä olevasta TACA:n versiosta on ilmoitettu komissiolle 29.1.1999 asetusten N:o 1017/68 ja N:o 4056/86 mukaisesti. Sopimus sisältää lausekkeen (englanniksi not below cost rule; jäljempänä riidanalainen lauseke), jonka mukaan sopimuspuolilla on "lupa" sopia, että kun ne tarjoavat konferenssin tariffin mukaisia merikuljetuspalveluita, kukaan niistä ei voi laskuttaa hintaa, joka on alempi kuin ne välittömät kustannukset, jotka niille on aiheutunut näistä merikuljetuksiin liittyvistä maakuljetuksista.

10 Komissio julkaisi 6.5.1999 tiedonannon *Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä* asetuksen N:o 4056/86 12 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 1017/68 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja kehotti ulkopuolisia henkilöitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa uudesta sopimuksesta (EYVL C 125, s. 6).

11 Komissio ilmoitti 4.8.1999 TACA:n osapuolille, että sillä oli vakavia epäilyjä siitä, voidaanko EY 81 artiklan 3 kohtaa soveltaa tiettyihin asetuksen N:o 4056/86 soveltamisalaan kuuluviin sopimuksen osiin. Komissio ei esittänyt väitteitä asetuksen N:o 1017/86 soveltamisalaan kuuluvista sopimuksen osista. Tämän johdosta TACA:a oli näiltä osin pidettävä vapautettuna kiellosta kolmen vuoden ajan 6.5.1999 lukien.

12 Komissio ilmoitti 6.8.1999 päivätyllä kirjeellä kantajille tästä päätöksestä, jonka mukaan sillä ei ollut asetuksen N:o 1017/68 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vakavia epäilyjä eikä epäilyjä tästä johtuvasta vapautuksesta (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös).

13 Komissio teki 14.11.2002 päätöksen 2003/68/EY EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta (Asia COMP/37.396/D2 — Tarkistettu TACA) (EYVL 2003, L 26 s. 53). Tämän päätöksen 28 perustelukappaleesta käy ilmi, että tarkistetun TACA:n jäsenet eivät olleet koskaan ottaneet käyttöön riidanalaista lauseketta.

14 Mainitun päätöksen 18 perustelukappaleesta käy ilmi, että tarkistetun TACA:n osapuolet pyysivät 3.5.2002 päivätyllä kirjeellä kaikille asetuksen N:o 1017/68 soveltamisalaan kuuluville TACA:n osille myönnetyn poikkeuksen uusimista.

Oikeudenkäyntimenettely

15 Kantajat nostivat 7.10.1999 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa ne vaativat EY 230 artiklan nojalla riidanalaisen päätöksen kumoamista.

16 Kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— kumoamaan komission päätöksen

— velvoittamaan komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut

— määräämään kaikista tarpeellisiksi katsomistaan etukäteisistä tutkintatoimista.

17 Komissio vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— jättämään kanteen tutkimatta

— toissijaisesti hylkäämään kanteen perusteettomana

— velvoittamaan kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja on 4.12.2000 antamallaan määräyksellä hyväksynyt Atlantic Container Line AB:n, Hapag-Lloyd AG:n, Mediterranean Shipping Company SA:n, A. P. Møller-Mærsk Linen, Nippong Yusen Kaishan, Orient Overseas Container Line (UK) Ltd:n ja P & O Nedlloyd Container Line Ltd:n väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia.

19 Ensimmäisen oikeusaseen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti 13.2.2003 päivätyllä kirjeellä asianosaisia kirjallisesti lausumaan, onko nyt käsiteltävänä olevassa asiassa annettava ratkaisu. Asianosaiset noudattivat tätä pyyntöä asetetuissa määräajoissa.

Oikeudellinen arviointi

Asianosaisten lausumat

20 Kantajat korostavat ensiksi, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä, joka koskee riidanalaista ehtoa, on epäilemättä toimenpide, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.

21 Kantajat esittävät sen jälkeen, että vaikka komission myöntämällä poikkeuksella on määritelmänsä mukaan oltava välttämättä sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan, joka on poikkeuksen saaneen asiakas, etuihin, on mahdollista, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on oikeassa, kun se on esittänyt kysymyksessään, että TACA:n osapuolille on mahdollisesti myönnetty

tarpeeton poikkeus, sikäli kuin nämä eivät ole koskaan soveltaneet riidanalaista lauseketta, jolle on myönnetty poikkeus kolmen vuoden ajaksi. Kantajat toteavat lisäksi, että jos tarkistetun TACA:n osapuolet ovat päättäneet olla millään tavoin käyttämättä kanteen kohteena olevaa päätöstä hyväkseen, joka pysyy voimassa niin kauan kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole kumonnut sitä, on mahdollista, että kantajat ovat saaneet aikaan sen, että päätöksellä ei ole enää mitään kohdetta ja että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole tarpeen antaa tuomiota.

22 Kantajat toteavat lopuksi, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että lausunnon antaminen asiasta raukeaa, on väliintulijat velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Komissio katsoo, että vaikka poikkeuksen voimassaolo on tosin päättynyt, ei kuitenkaan ole varmaa, että nyt käsiteltävänä oleva asia on jäänyt vaille kohdetta.

24 Komissio huomauttaa, että vaikka TACA:n osapuolet eivät ole panneet täytäntöön riidanalaista lauseketta, se ei merkitse sitä, että poikkeuksella ei olisi ollut oikeusvaikutuksia. Komissio korostaa, että poikkeuksen oikeusvaikutuksena oli kyseessä olevan käyttäytymisen salliminen ja se, että poikkeus ei ole vaikuttanut käytännössä, on eri kysymys.

25 Komissio myöntää, että jos TACA:n osapuolet haluavat säilyttää mahdollisuuden soveltaa riidanalaista lauseketta, niiden on saatava uusi poikkeus. Komissio toteaa, että TACA:n osapuolet pyysivät 3.5.2002 päivätyllä kirjeellä poikkeuksen uudistamista ja että komission on ratkaistava vaatimus sekä ettei ole mahdotonta, jos uusia tosiseikkoja ei ilmene, ettei komissio noudattaisi samaa lähestymistapaa kuin vuonna 1999.

26 Komissio huomauttaa myös, että kantajat voivat mahdollisesti riitauttaa uuden poikkeuksen ja että sekä kantajien että komission kirjelmät voivat siinä tapauksessa olla aineellisesti samanlaiset kuin nyt esillä olevassa asiassa. Näin ollen komissio pohtii, onko asianmukaista aiheuttaa asianosaisille lisää oikeudenkäyntikuluja.

27 Väliintulijat ilmoittavat, että ne eivät vastusta oikeudenkäynnin keskeyttämistä sen välttämiseksi, että se tulee hyödyttömäksi, edellyttäen, että kantajat korvaavat heidän oikeudenkäyntikulunsa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

28 Nyt käsiteltävänä oleva kanne koskee kanteen kohteena olevan komission päätöksen kumoamista, jossa komissio päätti, että sillä ei ole vakavia epäilyksiä asetuksen N:o 1017/68 soveltamisalaan kuuluvien tarkistetun TACA:n määräysten suhteen.

29 Aluksi on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklassa tarkoitettuja toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne, ovat vain sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta ja yhdistetyt asiat C-68/94 ja C-30/95, Ranska ym. v. komissio, tuomio 31.3.1998, Kok. 1998, s. I-1375, 62 kohta).

30 Näin ollen on siis tutkittava, onko kanteen kohteena olevalla päätöksellä sitovia oikeusvaikutuksia.

31 Kuten komissio aivan oikein toteaa vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, kanteen kohteena olevan päätöksen vaikutuksena oli antaa sopimuksen osapuolille lupa panna riidanalainen lauseke täytäntöön. Tältä osin se oli omiaan tuottamaan sitovia oikeusvaikutuksia.

32 Kanteen kohteena olevasta päätöksestä käy kuitenkin ilmi, että riidanalaiselle lausekkeelle oli myönnetty poikkeus kolmen vuoden ajaksi 6.5.1999 lukien.

33 Toisaalta päätöksestä 2003/68/EY käy ilmi, että tarkistetun TACA:n osapuolet eivät ole panneet riidanalaista lauseketta koskaan täytäntöön.

34 Siitä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kanne koskee sellaisen lausekkeen laillisuutta, jolle oli myönnetty poikkeus pelkästään ajanjaksoksi, joka päättyi 5.5.2002 ja jota lisäksi tarkistetun TACA:n osapuolet eivät olleet panneet täytäntöön.

35 On todettava, että jos tarkistetun TACA-sopimuksen osapuolet päättivät päivämäärän 5.5.2002 jälkeen panna täytäntöön riidanalaisen lausekkeen, niiden oli tehtävä uusi poikkeushakemus, jonka ne ovat tehneet 3.5.2002 päivätyllä kirjeellä. Komission on sen vuoksi tehtävä uusi päätös poikkeuksesta kilpailuolosuhteita koskevan uuden arvioinnin perusteella, joka ei välttämättä perustu samoihin seikkoihin, kuin mihin kanteen kohteena oleva päätös perustui. Kantajilla on näin ollen mahdollisuus nostaa kanne tästä uudesta päätöksestä.

36 Lisäksi niillä syillä, jotka ovat saaneet komission myöntämään riidanalaiselle lausekkeelle poikkeuksen, ei ole lainkaan sitovia oikeusvaikutuksia, eivätkä ne näin ollen voi sellaisenaan olla kanteen kohteena (yhdistetyt asiat T-125/97 ja T-127/97, Coca-Cola v. komissio, tuomio 22.3.2000, Kok. 2000 s. II-1733, 77—92 kohta).

37 Lopuksi komission huomautuksella, jonka mukaan komissio voisi antaa uuden päätöksen, joka voisi johtaa samanlaiseen oikeusriitaan, ja jonka mukaan ei ole asianmukaista aiheuttaa asianosaisille lisää oikeudenkäyntikuluja, ei ole merkitystä. Riittää näet kun todetaan, että ne perustuvat täysin hypoteettisiin seikkoihin. Joka tapauksessa tämä huomautus ei ole omiaan osoittamaan, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä olisi sitovia oikeusvaikutuksia.

38 Edellä esitetystä ilmenee, että asialla ei ole enää kohdetta. Näin ollen lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan, jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

40 Nyt esillä olevan tapauksen olosuhteissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että ei ole syytä hyväksyä kantajien vaatimusta, joka koskee väliintulijoiden velvoittamista korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut, eikä väliintulijoiden vaatimusta, joka koskee kantajien velvoittamista korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut, vaan on määrättävä, että kukin asianosainen vastaa itse omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Lausunnon antaminen asiasta raukeaa.**

2) **Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 4 päivänä kesäkuuta 2003.

H. Jung
kirjaaja

K. Lenaerts
jaoston puheenjohtaja